

[Ministeren for offentlige arbejder.]

udstedes af ministeriet til danske vognmænd, men de allierede forbeholdt sig at godkende antallet af tilladelser, som ministeren måtte udstede. Indtil slutningen af sommeren 1949 havde ministeriet hos de allierede opnået sanktion til at udstede tilladelser i så stort et omfang, at de allierede myndigheders forbehold om godkendelse af antallet ikke fik nogen praktisk betydning, idet ministeriet rent faktisk havde mulighed for at udstede tilladelse til kørsel sydpå til alle, der søgte derom, og som opfyldte de betingelser, som de allierede krævede i personlig henseende. Ministeriet havde til hensigt at fortsætte med denne ordning, også for sæsonen 1950, men i efteråret 1949 meddelte de allierede myndigheder i Frankfurt, at den hidtil praktiserede ordning ikke kunne fortsætte; man var blevet klar over, at der fra dansk side udstedtes flere bustilladelser til kørsel i Vesttyskland end af alle andre Tysklands nabolande tilsammen, og at man dernede ved en gennemgang af de af ministeriet for offentlige arbejder i sæsonen 1949 udstedte tilladelser havde konstateret, at vi åbenbart havde udstedt tilladelse til hvem som helst, der søgte derom, og for et hvilket som helst tidsrum der var søgt om, uden hensyntagen til, om de pågældende drev en egentlig turistikørselsforretning på udlandet eller ej. En sådan fremgangsmåde, der kun praktiseredes i Danmark, ville de allierede ikke fortsat godkende. Vi optog derefter forhandlinger med de allierede og opnåede, at der for året 1950 af os kunne udstedes 100 tilladelser til kørsel til og gennem Vesttyskland, og at der derudover kunne udstedes et mindre antal tilladelser, såfremt det blev nødvendigt for at tilfredsstille efterspørgslen.

I henhold til denne aftale har ministeriet for indeværende sæson udstedt tilladelse for 100 vogne. Tilladelserne er givet efter indstilling fra Landsforeningen Danske Vognmænd, der har udarbejdet indstillingerne i samarbejde med turistvognmændenes egen — under landsforeningen hørende — specialforening. Ved afgørelserne af, til hvem de 100 tilladelser skulle gives, er der taget hensyn dels til de forretninger, der tidligere var særlig baseret på udlandskørsel, og dels til en såvidt muligt rimelig geografisk fordeling.

Uanset at man ikke fra vognmandsorganisationerne har modtaget oplysning om, at efterspørgslen efter turistvogne er så stor, at den af de allierede stillede betingelse for frigivelse af det før omtalte mindre antal tilladelser er tilstede, og uanset at der ej heller fra organisationerne er fremsat krav

om deres frigivelse, er det imidlertid ministeriets opfattelse, at betingelserne alligevel nu er tilstede, og det er derfor min hensigt i den nærmeste fremtid at lade udstede dette mindre antal tilladelser udover de 100, idet jeg i denne forbindelse særlig vil have min opmærksomhed henvendt på behovet for kørsel til Sydslesvig.

Med hensyn til omnibussernes kørsel til de andre lande, f. eks. de skandinaviske, er der intet særligt problem, idet der udstedes tilladelse til enhver, der søger derom, og det vil man fortsætte med.

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Der er ikke meget for mig at føje til det, som min kollega trafikministeren her har oplyst.

Jeg vil dog gerne sige, at jeg tror, det ærede medlem hr. Jørgen Gram har fuldstændig ret, når han fremhæver, at der er stor interesse, og at der sikkert i fremtiden vil være stigende interesse for forbindelsen med Tyskland, både forretningsmæssigt og turistmæssigt. Forretningsmæssigt skulle der ingen problemer være, idet forretningsfolk jo får den valuta, de behøver, endog ret rundeligt, så jeg forstår, det er ikke der, problemerne ligger.

På det turistmæssige område har vi hidtil været hemmet af vor meget dårlige valutastilling overfor Tyskland. Den er imidlertid nu bedre, og jeg vil regne med, at vi kan gennemføre nogle forbedringer. Vi skal hen på sommeren have nye forhandlinger med tyskerne, og derunder ville jeg tro at spørgsmålet om at gøre den almindelige 500 kr.s turistordning gældende overfor Vesttyskland vil komme til forhandling, og vi vil fra regeringens side ikke stille os uvillige til en forhandling om disse spørgsmål. Det vil jo løse mange af de problemer, der er tilbage i denne sag. Indtil da overvejer vi, om vi kan lave en midlertidig ordning, hvorefter man kan sige, at personer, der ønsker at rejse til Tyskland på gennemrejse og kortere ophold for at besøge familie eller venner, eller hvad det kan være, vil kunne få et beløb på 150 kr. stillet til rådighed. Jeg vil tro, at en midlertidig ordning med en turistvalutakvota af denne art, indtil den endelige turistordning kan træffes, vil lette også de problemer, det ærede medlem har berørt i sit spørgsmål.

Jørgen Gram: Jeg takker de to højtærede ministre for de oplysninger, de har givet i besvarelse af mit spørgsmål. Jeg nærede i og for sig ingen tvivl om, at de to ministre havde bestræbt sig for — og i fremtiden vil